V.b.b.

KOROŠKI SLOVENEC

Naroča se pod naslovom „Koroški Slovenec“, Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov: Zinkovský Josip, Wien V., Margaretenplatz 7.

List za politiko, gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtletno: K 5000·—
Za Jugoslavijo četrtletno: 25 Din.
Posamezna številka 700 kron.

Leto III. Dunaj, 18. aprila 1923. Št. 16.

Naš položaj.

Odkar živimo koroški Slovenci kot narodnostna manjšina v Avstriji, pogrešamo resnih poskusov, da bi se uredile razmere in zboljšal naš položaj. Upali in pričakovali smo, da se bo rešilo to pereče vprašanje ob priliki beograjskih pogajanj med zastopniki avstrijske in jugoslovanske vlade, ki so se vršila minulega meseca. Saj čakamo na tako rešitev že celih 2½ let — zaman. Naš list je tedaj opomnil merodajne kroge naj izpolnijo svojo dolžnost in dano obljubo, da koroških Slovencev ne bodo pozabili. In te obljube so ostale nerešene tudi po beograjskih pogajanjih.

V kolikor imamo upoglede iz časopisja, se je v Beogradu mnogo razpravljalo o položaju narodnostnih manjšin v Avstriji in v Jugoslaviji. Saj je to danes važno mednarodno vprašanje, ki povzroča mnogo sporov med državami. Dr. Seipel je bil o vsem dobro poučen, seve v smislu koroškega Heimatdiensta. Tudi se je nahajal v njegovem spremstvu svoječasni zastopnik v plebiscitni komisiji dr. Peter Pirkham. Beograjska vlada ni bila tako pripravljena. Zato je obveljalo stališče dr. Seipelna, ki je trdil, da koroški Slovenci nimamo pritožb in da je pri nas vse v redu. Ravno isto, kar so trdili naši narodni nasprotniki na Koroškem že pred 10, 20 in več leti. Ni naša naloga raziskavati, kdo je zakrivil, da se ni izvedla resnica in da ni prišlo do končne ureditve naših manjšinskih zahtev. O tem se je marsikaj spregovorilo in razjasnilo po časopisju.

Kar se pa tiče dr. Seipelnove izjave, da koroški Slovenci razven v zadevi privatnih šol nimamo pritožb in da vladajo med Slovenci in Nemci na Koroškem najboljši odnošaji, je to stara obrabljena fraza, ki z njo operirajo Nemci, samo da prikrijejo resnico in varajo javnost. Kakšen je naš položaj in kako „dobro“ se nam godi, nam pričajo najbolje poročila v „Koroškem Slovencu“ glede šol, zborovanj, ljudskega štetja, postopanja naših sodnij in oblasti itd.

Dovoljujemo se prav vljudno vprašati: Ali Heimatdienst in Heimatschutzverband res iz same ljubezni do nas razganjata slovenska zborovanja, napadata Slovence in jim kratita vsako državljansko pravico, kakor se je to dogodilo zopet na velikonočni ponedeljek v Grebinju? Je-li morda v smislu mirovne pogodbe in varstva manjšin, ako celovška vlada na opetovane prošnje in zahteve ne dovoli slovenskih šol in noče upeljati na željo starišev slovenskega pouka v ljudskih šolah? Ali smatra državni kancler na Koroškem vse v redu, ako so oblasti po plebiscitu odstavile slovenske delavce, nastavljence, uradnike, učitelje in duhovnike ter jim s tem odvzele vsako eksistenco na domači zemlji? Kako hoče dunajska vlada zagovarjati, da se izganjajo Slovenci domačini iz dežele, zato pa na vseh mestih nastavljajo sami Nemci, tujci, ki so avtohtonemu slovenskemu prebivalstvu večinoma sovražni? Kako se vse to ujema z določbami mirovne pogodbe in z obljubami koroškega deželnega zbora od 28. septembra 1920? Odgovori na ta vprašanja bi sliko o razmerah slovenske manjšine na Koroškem, kakor jo je podal dr. Seipel v Beogradu bistveno izpremenili. Resnica in pravica nad vse! To je, kar mi zahtevamo.

Po st.-germainski mirovni pogodbi (odstavek V.; varstvo manjšin) imajo vse države, ki so članice Zveze narodov pravico „vrhovni svet na kršitev ali na nevarnost kršitve katerikoli teh obveznosti opozoriti....“ S tem je izrečeno, da je dotična država, ki je na ohranitvi kake narodnostne manjšine zainteresirana tudi opravičena, zagovarjati njene interese. Nemška Avstrija se brezdvomno zelo zanima za usodo Nemcev v Jugoslaviji. Da njihove pravice niso prikrajšane, nam pričajo volitve v narodno skupščino, pri katerih so dobili Nemci 8 poslancev. Ali bo tudi Jugoslavija storila svojo dolžnost napram njenim manjšinam v Avstriji in izpolnila dano obljubo? Beograjska pogajanja našega položaja niso prav nič izboljšala.

Regulacija Drave in po krivici odvzeta zemljišča.

V smislu dež. posave z 27. aprila 1884 in instrukcije z dne 22. septembra 1886 se je v letih 1885 do nekako 1900 reguliral Drava. „Drava je svoja frava,“ se je večkrat reklo, teče tam, kjer ona hoče, ne pa tam, kjer hoče človeški um. Po regulaciji so Dravo prisilili, da mora ostati v svoji strugi. Ta uravnava Drave je gotovo bila in je še koristna. A godile so se pri tej priložnosti posestnikom ob Dravi tudi krivice, ker se ni vedno postopalo po veljavnih zakonih in obstoječih predpisih. Naprošen, da bi o tej stvari poročil kaj v „Koroškem Slovencu“ in da dotičnim posestnikom mogoče navodila, kaj naj ukrenejo in kam naj se obrnejo, hočem s tem na kratko ustreči. Navedem predvsem slučaj, kjer se je zgodila dotičnim posestnikom gotova krivica. Nad železniškim mostom blizu postajališča Tinje—Kamen, nekako pod vasjo Zagorje, se je regulirala Drava v letih 1889 in 1890, spodaj pod mostom pa l. 1892 in 1893. Dravo so obdali na obeh bregovih z zidom, na strani proti Mali vasi in Kaménu pa so pustili tri odprtine, več metrov široke, skozi katere je Drava pri povodnji drla v bližnji log, poplavljala in trga-

---

PODLISTEK

Kako je nastala Kvorparska skala?

(Po narodni pripovedki zapisal Josip Križman.)

Pod sivim, večnolepim Obirjem, kraljem Podjunskim, stoji na griču moja rojstna vas. Rad sem hodil na rob konec vase ter gledal v dolino. Lep razgled se mi je odpiral. Na jugu pod našo vasjo teče hči skalnate Kočne, reka Bela. Ob lepem vremenu sem te tako ljubil, ti moja žuboreča Bela! Veselo so „cinglali“ ob tihih večerih tvoji valovi... Ob nevihti in dežju pa si se plazila kakor rujava kača srdita, jezna proti materi Dravi. Tam, kjer se steka Bela v Dravo, se na zapadni strani dviga nad 800 m visoka Prošica.

Lepa dolinica se širi med Prošico in Šentvidsko goro. To je Mohliško polje, ki ima svoje ime po kraju Mohliče. Hiše so v Mohličah lepo bele in čedno zidane. Lepa, stara cerkev se sveti že od daleč. Mohliška farna cerkev je posvečena sv. Pavlu, ki je imel grad v Prošici. Skalovje Prošice pada navpično proti Dravi in Mohličam. Kot deček sem te pečine gledal vedno z neko tajno grozo. Zdelo se mi je, da imajo te skale oči in živé. Nekatere od teh pečin so res grozne in fantastične. Razne oblike imajo. Prav natanko lahko najdeš cerkev z zvonikom, grad sv. Pavla, turško glavo in še druge. Mene se je zdela posebno čudna skala, kateri pravijo „Kvorparska peč“. Kot mali šolarček sem bil silno radoveden. Mnogokrat sem iskal z očmi „Kvorparsko peč“. Natančno se vidi vrh te skale ravno nasproti mohliški cerkvi. Sama štrli in kaže proti nebu svoj „kvorp“. Čudno, taka ni nobena skala v Prošici. To mora biti nekaj posebnega! Res je, bratje in rojaki. Poslušajte povest, kako je nastala „Kvorparska peč“.

Bilo je na dan sv. apostolov Petra in Pavla. To je gotovo velik praznik! Moja stara mati mi je ta dan vedno rekla: „Pepček, danes grejo še kače na drevo!“

V Mohličah so se na vse zgodaj oglasili zvonovi. Možnarji so pokali, da se je „grudilo“ daleč do Celovca. Kmetje, kmetice, fantje in dekleta so prihajali od vseh strani. Nekateri so molili rožni venec, a drugi so zopet molče korakali zatopljeni v svete misli. V Mohličah so peli lepe slovenske pesmi. Takrat je bilo v tem kraju še vse slovensko. Mohliški fantje so bili korajžni in veseli. Imeli so „gamsport“ ali pa „šnajde“ za klobukom. Postavili so se v kratkih hlačah in „štikanih lajbičih“ pod lipo, ki stoji pred cerkvijo.

Pa pustimo ljudi pri cerkvi in pojdimo po beli cesti skozi Goriče in čez Gališki most do Prošice. Od Gališkega mosta — kake četrt ure daleč — sedi ob cesti mlad mož. Kaj neki dela? Berači li morda za milodare? Ne, on dela Kvorpe ali jerbase. Mimo tega moža hodijo ljudje v cerkev. Vsi hitijo ta veliki praznik v Mohliče. Mimo pride star možiček doma iz Grabštanja in reče: „Za božjo voljo, kvorpar, pojdi danes vendar v cerkev in ne delaj na tako svet dan. Ne dajaj ljudem pohujšanja! Pusti svoje jerbase! Pojdi, greva v Mohliče k maši!“

Kvorpar pa starega možička še pogledal ni. Jezno je pljunil pred se in delal dalje. Ko je bil starček šel nekoliko naprej, pa zavpije kvorpar za njim: „Ti kluse staro — glej, da ti ne polomim tvoja rebra — švega švegasta!“

Mnogo ljudi je šlo mimo kvorparja. Marsikdo mu je rekel, naj gre vsaj k veliki maši v Mohliče. Mož se za opomine ljudi ni brigal in delal je dalje, pod Prošico sedeč. Vzel je „brento“ iz svoje torbe in prav pošteno srknil „hudičevega olja“, šnopsa.

V Mohličah se je začela velika maša. Zvonilo je z velikim zvonom, a vmes so pokali možnarji. Kvorpar je ostal sam ob cesti. Vse je bilo sedaj v mohliški cerkvi.

Začelo se je povzdigovanje. Kvorpar je delal dalje in ni snel klobuka. Ko je vdrugič pozvonilo, se strese zemlja pod njim. Majhen kamen, na katerem je sedel, začne rasti. Kvorpar tega še opaziti ni mogel, tako strašno hitro se je to zgodilo. Kamen postaja visok. Več metrov je že zrastel. Sedaj kvorpar še le opazi, kaj se godi pod njim. Bil pa je že visoko. Ni mogel več skočiti dol in začel je klicati na

la rodovitno zemljo. Samo od parcele štev. 149, ki pa ne meji na Dravo, je odtrgala že regulirana Drava 4 ha 70 a in 32 m². Tukaj so stala velikanska drevesa, topoli (jagnedi), katere je regulirana Drava podkopala in odnesla, ako jih niso hitro pred poplavo posekali in les spravili na varno. Mladi posestniki, posebno iz Kamena in Male vasi, ki so še več let po regulaciji Drave po teh parcelah pasli in ki so vse to videli, so temu priče. Že precej priletni posestnik Ruš iz Male vasi, ki je videl, kako je iz dravske struge tekoča voda trgala rodovitni svet, je v jezi rekel nekemu podjetniku pri regulaciji Drave, da tiste odprtine pri strugi s tem namenom pustijo, da bode Drava cel najboljši log opustošila in da bodo mogli potem ta svet posestnikom odvzeti. Tako so pustili ta svet pokončavati skozi 10 ali pa še več let, dokler ni začela Drava ob omenjeni parceli štev. 149 izpodkopavati tudi že železniški nasip. Zdaj so še le odprtine pri dravskem zidu zaprli. Neoporečeno je, da je bilo po krivdi tistih, ki so Dravo regulirali, več posestnikov iz tukajšnjega kraja zelo oškodovanih. Namesto da bi jim škodo poravnali, so jim okrog l. 1906 dotične opustošene dele odvzeli. Prepis teh krajev v zemljiški knjigi na „Drauregulierungsfond" so naznanili samo občini, ne pa dotičnim posestnikom. Tako ravnanje je gotovo nepostavno in prepis teh parcel je v pravnem smislu neveljaven. Radovedni smo, kako bode deželna vlada tozadevno vlogo rešila. So pa ob Draví se druge parcele, ki so bile opustošene že pred uravnavo Drave in katere so zdaj zopet zaraščene, so tdaj že kultivirane. Te parcele so bile prejšnjim posestnikom seveda tudi vzete in sicer v tukajšnjem kraju ne da bi jih bili prej o tem obvestili, kar je bilo seveda tudi nepostavno. Po prej imenovani instrukciji iz l. 1886 ima deželna vlada oziroma „Drauregulierungsfond" kot poseben odsek deželne vlade pravico, vse take opustošene in celo že kultivirane parcele ohraniti v svoji posesti dokler jih za regulacijo Drave in za ohranitev te uravnave potrebuje. Gre se tu za obrežni zid potrebni kamen, les, pesek in za potrebne poti. Zdaj je že precej parcel, ki so v smislu § 18 že kultivirane in ki v smislu obstoječe postave niso več potrebne za regulacijo Drave, to je za pridobitev pri dravskem bregu potrebnega kamena, lesa, peska itd. in katere bi se morale proti primerni odškodnini dati zopet nazaj prejšnjim posestnikom ozir. drugim, katerih posestvo ob te parcele meji. Vkljub temu pa jih ne daio ker je naša država uboga in ne more prispevati za ohranitev regulacije potrebne zneske. Zavolio tega pa si hoče „Drauregulierungsfond" pridobiti s prodajo lesa iz teh parcel potrebni denar za vsakoletne poprave dravske regulacije. Tako ravnanje sicer ni popolnoma postavno, a sila ko lalomi, pravi star pregovor. Vloge v tej zadevi je treba nasloviti na deželno kot zvezno vlado — Rudolfsplatz — v Celovcu.

---

pomoč. Kamen se je vzdigoval više in više. Nikogar ni bilo, da bi pomagal nesrečniku. Več kot sto metrov je že visoka skala, ki raste pod njim. Kvorparju se zmoti v glavi. Se vedno se drži na skali a ta hitro raste više, više... Kvorparju se stori temno pred očmi. Še enkrat zakliče obupno, a potem pade s skale ter se razleti ob cesti na male kosce. Svoj jerbas, katerega je delal, pa je pustil na skali.

V Mohličah je minula maša. Veseli in zadovoljni so se vračali ljudje iz cerkve domov. Ko pridejo do tistega mesta, kjer je sedel kvorpar, pa vidijo le kri in pa razbite kosti. Visoko nad cesto pa vidijo skalo, katere poprej ni bilo. Vrh skale pa je ostal jerbas — vsem ljudem v svarilo.

Velika množica ljudi se nabere okoli skale. Vsi gledajo začudeno. Zdaj pride še stari možiček, ki je poprej opominjal kvorparja, naj gre k maši. Ves žalosten obstoji in reče: „Moj Bog, to je očitna božja kazen!"

Posvečujte praznik!

„Kvorparska peč" še sedaj stoji ravno nasproti Mohličam. Že od daleč vidiš „kvorp", katerega ima na glavi. Stare ženice, ki hodijo mimo in poznajo našo povest, se tiho prekrižajo in molijo en „Oče naš" za nesrečnega kvorparja.

Misijon v Kamenu.

V Kamenu se je vršil v dneh 1. do 7. apr. sv. misijon. Ljudje so se ga lepo udeleževali. Nekaterim ljudem pa stvar ni ugajala in drznili so se, na misijonarja napraviti napad, kakršen je le na Koroškem, in tudi tu le v slovenskem delu dežele mogoč. Slovenski del dežele živi po posebnem slovenskem pravu, ali recimo je brezpraven in često brez varstva. Bilo je v petek zvečer: Pater Pristov družbe Jezusove je bil do devete ure v spovednici. Ko potem hoče oditi, čuje pred cerkvijo polom in krik zoper misijonarja. Pater pošlje par žensk v vas naj mu poskrbe mož, ki bi ga varno spremili v župnišče. Ženske odidejo in kmalu prideta dva moška, eden kmet in eden žeezniški delavec. Ko stopi pater s spremljevalcema pred cerkev, jih napade tolpa kakih sedem ljudi. Kmet in delavec branita duhovnika, kateremu se je posrečilo uteči proti župnišču, ko je mislil, da iščejo le njega, storiti hudo kmetu in delavcu ni bilo nobenega povoda. A razbojniki so zdaj napadli ta dva in ju kruto, prav živinsko, razmesarili: kmeta so zabodli sedemkrat tako hudo, da so ga morali še zvečer sprevideti, delavec je bil zaboden štirikrat. Obadva so dan navrh spravili v Celovško bolnišnico. Štiri izmed razbojnikov so orožniki že prijeli in spravili na varno, trije so iz Škocijana eden iz Kamena. Kdo je bodel z nožem se še ne ve, ker je bilo temno! Menda tudi v tem slučaju nastopajo ljude, ki so svojčas ropali po slovenskem delu dežele in napadali duhovnike, pa se jih ni našlo in ostali so brez kazni! Opozarjamo in opominjamo zopet, da je nekdo s strelom hudo zadel dekana Limpla, a krivca niso našli, nekdo je napadel župnika Poljanca v železniškem vozu, pa ga tudi niso našli in le to se je dognalo, da je med vožnjo stopil mirno iz vlaka ob Krškem mostu? Upamo, da se tokrat razbojniki ne bojo sodnikom zopet izmuznili, kakor postry, tudi v slučaju ne, da so morebiti zaupniki heimatsdiensta in odlikovani s koroško medajlo. Zanimivo je še, da osem dni po dogodku o stvari še ni vedelo celovško orožniško poveljstvo prav nič!

SVETOVNA POLITIKA

Avstrija.

Izredni ministrski svet je odobril odlok zvezne vlade, ki se tiče znižanja števila ministrstev. Glasom tega odloka bo imela Avstrija v bodoče tehle 7 ministrstev: 1. Urad zveznega kancelarja. 2. Prosveta. 3. Socijalna politika. 4. Finance. 5. Poljedelstvo in gozdarstvo. 6. Trgovina in promet in 7. Vojaštvo. Z uradom zveznega kancelarja se spoji poslovanje zunanjega ministrstva, dosedanjega notranjega ministrstva in ministrstva pravde. Vodstvo zunanjih zadev se lahko izroči ministru brez portfelja, ki bo imel za svoje funkcijeje naslov zunanjega ministra. To ne bo motilo spojitve zunanjega ministrstva z uradom zveznega kancelarja. Ministri, katerih ministrstva so odpravljena, bodo ali podali ostavko, ali pa bo demisijonirala cela vlada in imenovala nova. Dr. Zimmermann je polagal posebno veliko važnost na odpravo vojnega ministrstva, ki je za 20.000 broječo armado res nepotrebno, ali socialisti so se zakleli proti njemu in mu niso hoteli napraviti tega veselja. V razpravi je sedaj tudi volilni zakon.

„Vossische Zeitung" piše: Mussolini je znal pridobiti Seipelna za svoje načrte, ki predvidevajo ozko gospodarsko naslonitev Avstrije na Italijo. Italija sklene z Avstrijo trgovsko pogodbo, ki se ne ozira več na mirovni dogovor, temveč vzpostavlja med avstrijsko in italijansko trgovino normalne predvojne zveze. Italija je prva velesila, ki je prišla s tako pogodbo, po kateri se je Avstrija zavezala, ne nuditi nobeni drugi državi gospodarskih prednosti, če jih ne dobi istodobno avtomatično tudi Italija. Tako bo nadzirala Italija avstrijsko trgovsko življenje. Posledice se bodo kmalu čutile.

Žilavo se vzdržuje vest, da je dr. Zimmermann s potekom sanacije nezadovoljen in da je prišlo med njim in dr. Seipelom do nasprotstev, ki imajo svoj izvor v neuvaževanju diktata in dispozicij. Najbolj ga jezi to, ker ima država 1 bilijon več izdatkov, kakor pa je bilo navedeno v njemu predloženemu proračunu. Zato dr. Seipel tudi ni šel sedaj na sejo Sveta Društva narodov v Švici.

Jugoslavija

Vlada je pogajanja z demokrati opustila in se začela pogajati z revizijonističnim blokom (Radičeva stranka, slovenska ljudska štranka in jugosl. muslimanska organizacija). Baje je Pašič pristal na spremembo režima in na avtonomije. Če je to resnično, pride gotovo do sporazuma, ako pa ne, bo podala vlada 16. t. m. najbrž ostavko. Tudi kralj se za razvoj položaja zelo zanima in si pusti o vseh pogajanjih točno poročati. Da se položaj razčisti, svetuje „Politika", da naj krona sama prične s posredovanjem. Kakor v osemdesetih letih kralj Milan, tako naj skliče sedaj kralj Aleksander zastopnike vseh političnih strank k sebi na razgovor. Tedaj se je kralju Milanu posrečilo, da je dosegel skupno delo vseh strank, čeprav izven skupščine. Isto se more posrečiti sedaj tudi Aleksandru. Ustvarjen naj bi bil nekak izvenskupščinski parlament, v katerem bi bil kralj Aleksander predsednik.

Reparacijsko vprašanje.

Pretekli teden smo se rešitvi reparacijskega vprašanja zelo približali. Prvi korak je storil bivši francoski minister Loucheur, ki je šel v London in predložil tam načrt za obnovo Evrope. Po tem načrtu bi naj plačala Nemčija za reparacije 26 milijard zlatih mark za obnovo porušenih ozemelj. V breme Nemčiji bi se tudi šteli zavezniški dolgovi v Ameriki in angleški krediti zaveznikom za vojno, kar bi znašalo skupno 50 milijard zlatih mark. Na levem bregu Rena bi se ustvarila „Zapadna porenska republika", ki bi bila federativna država pod upravo Nemčije, a pod kontrolo Zveze narodov, in bi nudila Franciji zadostno garancijo v svrho varnosti njenih meja. Nemci pa odgovarajo, da ne morejo plačati preko 26 milijard zlatih frankov, in da se taka zvezna država more ustanoviti le po §18 nemške ustave, ki predvideva svoboden plebiscit prebivalstva. O tem pa ne more biti govora, dokler je Porenje zasedeno. Louchurjev načrt se od vladnega precej razlikuje. Poincaré pravi: Nočemo redukcije nemških dolgov in tudi Porurja ne bomo zapuštili prej, dokler Nemci do zadnjega vinarja ne plačajo svojih dolgov.

Za Loucheurjem je šel v London Klotz. Francozom se gre sedaj predvsem zato, da pridobe vse zaveznike za enoten nastop pri obnovitvi razprave celokupnega reparacijskega problema. Oni uvidevajo, da je sedanji položaj trajno nevzdržljiv in da mora priti do pogajanj. Zato iščejo zveze z zavezniki in se ž njimi pridno pogajajo. Nemška vlada je stala do sedaj še vedno nekako v ozadju: povdarjala je sicer vedno, da je pripravljena za pogajanja ali konkretnih predlogov še ni stavila. Ko bo pa videla, da so zavezniki enotni, se bo bolj potrudila. To uvidevajo tudi že posamezne stranke v državnem zboru. — Socijalistični listi pozivljajo drž. kancerja z ozirom na to, da so se začeli inozemski krogi tako resno baviti z reparacijskim problemom, naj vendar enkrat stopi v ospredje in pride s konkretnimi predlogi, naj naznani koliko more plačati in kakšne garancije je pripravljena nuditi za izpraznitev Porurja, drugače bodo zavezniki to naravnost zahtevali.

Francoskemu brezobzirnemu nastopu se nikakor ne bomo čudili, če pogledamo izkaz, ki ga je obelodanilo sedaj ministrstvo o po Nemcih razdejanih krajih. Zob za zob. Nemci so v svetovni vojni razdejali in poškodovali samo na Francoskem: 741.993 hiš v katerih je prej stanovalo 4,960.180 ljudi, 22.900 tovarn, 58.697 km železnic, opustošili 3,306.350 ha obdelane zemlje. Razven tega so razstrelili obsežne gozdove, uničili sadne vrtove, zasuli studence in vodnjake, pokončali nebroj zgodovinskih stavb, odpeljali in porazgubili umetniške predmete iz muzejev, galerij, učilišč in cerkva. V kakem stanju so zapustili Nemci francosko ozemlje, si lahko predstavljamo, ako pomislimo, da je ostalo na njem še 1 mili-

jon 85.200 nerazstreljenih izstrelkov ter 287.218 m bodečih žic. Za pokritje strelskih jarkov je bilo treba 280 milijonov 120.300 m³ zemlje. Skupna škoda znaša 102 milijardi zlatih frankov. Te strašne številke je treba imeti vedno pred očmi, kadar se čita ali čuje o dogodkih v Porurju. Kakor so Nemci odgovorni za strahote in posledice svetovne vojne, tako so tudi oni sami krivi, ako jih sedaj bije težka usoda. Če pomislimo še na razdejanja v Srbiji, Rumuniji, Poljski, Rusiji, Belgiji itd., se nam pač ne morejo smiliti, čeravno kličejo na pomoč ves svet in vse njegovo človekoljublje. Ljudje so v svetovni vojni zaman iskali pri Nemcih človekoljubja. Danes nimajo Nemci moralne pravice, da bi se smeli sklicavati na čustva človeškega srca. Kazen božja!

Društvo narodov se sestane 24. junija na Dunaju k rednemu letnemu sestanku, na katerem bo dana delegatom manjšin prilika podati obširne svoje zahteve, ker se bo govorilo predvsem o vprašanjih manjšin raznih držav. V to svrho se ustanovi posebna podkomisija, ki bo studirala Društvu narodov poslane pritožbe manjšin in iskala pota, kako bi se manjšinam pripomoglo najhitreje do pravic. Generalni tajnik prosi lige, da bi mu poslale predloge. Mi koroški Slovenci tudi od tega zasedanja ne pričakujemo mnogo, ker smo doživeli že veliko preveč prevar.

Dr. Beneš o položaju v Evropi. V razgovoru z urednikom „Češkega Slova" je minister za zunanje zadeve dr. Beneš izjavil o rurskem problemu, da je prepričan, da se bo konflikt rešil potom direktnih pogajanj. Nemčija bo morala podati konkretne predloge in se jasno izraziti, katere obveznosti je pripravljena izvršiti. Dosedaj se je Nemčija vedno izogibala taki izjavi, a vedno prepuščala drugim, da mesto nje formulirajo pogoje. Na ta način je Nemčija vedno dosegla, da so se ji znižale obveznosti. Ta taktika v bodočnosti ne bo več mogoča. Sedanji položaj je poslednji moment, da se spor reši mirnim potom. Z ozirom na Poljsko je izjavil dr. Beneš, da imata Češkoslovaška in Poljska toliko skupnih interesov, da mora med obema državama priti do sporazuma radi obojestranskih vitalnih interesov.

Na Madžarskem se je hotel o Veliki noči sedanji državni upravnik Horty proglasiti za kralja. Dal je tiskati že proglase na narod. Podpisal se je kot Nikolaj T. Ko je angleški poslanik za to zvedel, je takoj odločno protestiral, vsled česar je Hortyjev načrt padel v vodo. — Listi poročajo, da se hoče Madžarska približati Mali antanti. Čeprav je gotovo, da Madžari nikakor nočejo opustiti svojih sanj glede Velike Madžarske, je vendar verjetno, da bi v resnici hoteli zbližanje. V glavnem iz dveh vzrokov: Prvič so v silnih denarnih težavah, ker je madžarska krona zelo padla, drugič pa so doživeli i pri Turkih i pri laških fašistih neuspeh. Ta dva udarca sta Madžare spravila k pameti. — Legitimisti se čedalje bolj množijo. Njih propaganda je dala poslancu Sakacsu povod za interpelacijo, v kateri je protestiral proti vladni malomarnosti v izvrševanju določb detronizacijskega zakona in grajal širjenje monarhistične propagande. Nekateri smatrajo celo nadvojvodo Otona za pravega madžarskega kralja. Tem ljudem bo morala dati Mala antanta kako mrzlo kopel, da se jim kri malo ohladi.

Ustavna kriza v Rumuniji. Nova rumunska ustava je stopila v veljavo in kralj jo je podpisal. Vsled tega je prišla vlada v zelo neprijeten položaj, ker opozicija izjavlja, da nove ustave ne priznava; skupščina je bila nepostavno izvoljena in ustava pod zaščito bajonetov sprejeta. Ko se je v parlamentu o ustavi glasovalo, se je opozicija odstranila. Isti dan je bila mobilizirana tudi cela rumunska armada. Ali tudi v armadi vre in je več tisoč častnikov prosilo za odpust iz službe, ker nočejo nastopati proti bratom. Demonstracije se redno ponavljajo: najprej so začeli dijaki, ki so s tem povzročili, da se je proglasilo obsedno stanje. Opozicija pripravlja veliko protestno zborovanje in bo zehtevala od krone, naj izvede nove volitve, ki naj jih izvrši nevtralna vlada. Razburjenje po celi deželi raste in se obrača tudi proti dinastiji. — V Erdelju so prišli na sled komunistični zaroti, ki je imela namen proklamirati komunistično diktaturo. Člani zarote so bili v zvezi z inozemskimi komunističnimi organizacijami.

Albanija je mirna, ter se marljivo bavi z modernim in socijalnim preobraženjem. Albanci so si izposlovali versko avtonomijo, odpravili so večženstvo in celo to, da žene ne nosijo več pajčolana in da niso več vezane na verske in običajne turške forme, ki so doslej ženo oropale vseh človeških pravic. Pri vseh reformah povdarjajo Albanci, da imajo svobodno državo in to svobodo uveljavljajo tudi prisrčno in širokopotezno.

Sovjetska Rusija. Ruski sovjeti so proglasili vero za zasebno stvar. Istodobno so proglasili, da sta komunizem in vera dva temeljno protivna, nezdružljiva pojma. S tem so nastopili boljševiki proti vsem cerkvam, predvsem proti pravoslavni kot bivši državni cerkvi. Pri tem se jim je šlo v prvi vrsti zato, da dobe v svoje roke dragocenosti in premoženje istih. Proti vsakemu, ki je hotel dragocenosti utajiti ali skriti ali je zagovarjal svojo vero in grajal njih postopanje, so postopali in še postopajo brezobzirno. Nad prelatom Budkiewiczem so smrtno obsodbo izvršili na ta način, da mu je vojak v kleteh „Črezvičajke" pognal iz neposredne bližine krogljo skozi glavo in sicer odzadaj. Na enak način bosta usmrčena najbrž tudi patrijarh Tihon in nadškof Čeplak. Vsled usmrtitev visokih cerkvenih dostojanstvenikov je prišla moskovska vlada sicer v konflikt z drugimi evropskimi silami in ni izključeno, da pride celo do prekida diplomatskih odnošajev. Duhovniki vseh veroizpovedanj se morajo skrivati in mašev ati na skrivnem kot v prvi dobi krščanstva ali pa romati v temnice. Listi pišejo celo, da bodo obsodili tudi papeža. V šoli je vsak verski pouk zabranjen, celo stariši se kaznujejo, ako bi poučevali svoje otroke v veri. Vlada pošilja v to svrho po državi posebne čete, ki uničujejo oltarje in svete podobe ter spreminjajo cerkve v javna zabavišča, vojašnice, magacine, borze, čitalnice itd. Na deželi ti brezbožniki nimajo preveč sreče, ker naletе pogosto na oboroženi odpor od strani kmetov. Ali tudi v Moskvi so izbruhnili vsled tega silni nemiri. Ker so boljševiki motili o Veliki noči cerkvene ceremonije, so svečeniki organizirali celo vojsko kmetov, ki je prišla v mesto in napadla rdeče vojake, ki so po srditi bitki z velikim naporom poklali več sto kmetov in jih razkropili. Pri takih razmerah seveda ni mogoče misliti na gospodarsko povzdigo in red. —

Anglija sijajno gospodari. Proračun za leto 1922 je bil sklenjen z 910 milijoni funtov dohodki in ravnotoliko izdatki.. Računski zaključek pa je pokazal dohodkov 914 milijonov, stroškov pa samo 812 milijonov, torej 102 miliona funtov prebitka. — Pretekli teden je doživela angleška vlada težek poraz, ko se je šlo za glasovanje glede podpor odsluženim vojakom. Ker bi imel priti zakon še enkrat na glasovanje, je nastal v zbornici pretep, ki smo jih vajeni sicer mi Avstrijci, ne pa Angleži.

DOMAČE NOVICE

Avstrijski kancler dr. Seipel — za južnotirolske Nemce. Ob priliki poseta italijanskega ministerskega predsednika Mussolinija v Milanu je avstrijski kancler spravil v razgovor tudi vprašanje južnotirolskih Nemcev. Dr. Seipel je opozoril Mussolinija, da obstoja med Nemci severno in južno od Brenerja kljub novi državni meji nezmanjšan čut nacijonalne solidarnosti in da bi Nemcem sovražno postopanje proti južnim Tirolcem ne bilo v interesu odkritega skupnega delovanja z Italijo in se mora zato bolje opustiti. Vsenemško časopisje z največjim zadovoljstvom beleži te vesti, pa tudi časopisje južne Tirolske je polne hvale na dr. Seipelna, dasi Mussolini v tem vprašanju ni podal nikakih obljub, marveč izrazil kot narodno čuteč Italijan svoje popolno razumevanje narodnega čustvovanja Trolcev, v ostalem pa, da je vezan na sklepe vrhovnega sveta njegove stranke. Koroški Slovenci se brezdvomno docela strinjamo s koraki dr. Seipelna, ki jih je podvzel pri Mussoliniju za zboljšanje položaja Nemcev pod Italijo. Saj nam je najbolje znano, ker to čutimo na lastni koži, kako težko in nečloveško je, ako je narod zapadel tujemu robstvu. Zato želimo južnotirolskim Nemcem, da bi bile čimpreje izpolnjene vse njihove upravičene zahteve. Kar pa moramo zahtevati v prvi vrsti tudi mi koroški Slovenci je to, da bo avstrijska vlada kazala tisto zanimanje in umevanje, kakor ga kaže za položaj Nemcev, ki živijo pod drugimi državami tudi za njene lastne narodnostne manjšine in da bo vendar enkrat napravila konec škandaloznemu režimu na Koroškem. Dr. Seipelnov nastop nasproti rimski vladi za južnotirolske Nemce je bil čisto drugačen, kakar njegovo zadržanje v Beogradu, ko se je razpravljalo o položaju koroških Slovencev. In to je, kar danes konstatiramo.

Kdo ima večje pravice v Avstriji, domačini Slovenci ali tujci Italijani? Kakor izvemo iz „Innsbrucker Nachrichten" so ustanovili Italijani v Inomostu podružnico italijanskega društva „Lega nazionale". Ker pa tirolska vlada tega društva ni potrdila, so sklenili v Avstriji se nahajajoči fašisti na velikonočnem zborovanju v Beljaku naprositi rimsko vlado, da bo posredovala na Dunaju ugodno rešitev rekurza radi upisa društva „Lega nazionale" v Inomostu. Koroški Slovenci smo predložili že pred pol leta prošnjo za spremembo pravil gospodarske zadruge v Sinči vasi, ki kljub urgencam pri deželni vladi v Celovcu še do danes ni bila rešena. Radovedni smo, komu bo vlada preje ugodila, ali nam, ki hočemo preurediti že obstoječo gospodarsko organizacijo ali rajhovskim Italijanom, ki delajo v Avstriji s svojimi nacijonalnimi društvi italijansko propagando. Javnost naj sodi!

Draginja raste korakoma in z njo indeks. Stopil je zopet za 7%, in bo obremenil državo za novih 35—40 milijard. Zopet se bo kurator kregal, ker se bo povečal državniprimanjkljaj. Zadnji čas se je dvignila cena govejega mesa že na 42.000 K za kg, konjskega na 20.000 K, sladkor na 14.000 K in še više, jajce od 1400 do 1500 K. Razen tega sta šla gor zelenjava in kurjava. Posebno neugodno na cene pa vpliva davek na blagovni promet. Če pojde tako naprej, obstoja nevarnost, da se sanacija države ponesreči.

Dobrla vas. (Ljudsko štetje.) Samoobsebi umevno je, da se je tudi pri nas štelo prav po „starem avstrijskem sistemu". Da so v naši popolnoma slovenski občini našteli čez 5% Nemcev, je sama laž in goljufija. Komisarji so bili od občine podučeni v tem smislu, da morajo kar se tiče znanja nemščine pri osebah, pri katerih slutijo, da znajo vsaj nekaj nemško, vpisati znanje nemščine, četudi stranka to zanika. To se pravi, napisati ravno nasprotno kar stranka napove. Vemo pa, da govori postava natančno in jasno, da se mora zapisovati točno po izpovedbah strank. A kaj je tako visoki gospodi postava! Da se le nemškemu šovinizmu ugodi, pa je vse prav. Šolarjem so kljub protestu starišev zapisali znanje nemščine. Tako ljudsko štetje mi odločno odklanjamo!

Gorenče. (Sprejem zvonov.) Dne 8. t. m. smo dobili 3 nove zvone, ki so bili na Ledu prav prisrčno sprejeti. Vrata na Ledu so imela napis: „Gegrist Sei Der Glocken Wiederaufbau" in v Radegundi: „Mit Gott Sei Gegrüst An Die Drei Neuen Glocken". Zdaj šele vidimo, koliko znajo naši odpadniki nemško. Vprašamo tiste, ki so dali napisa napraviti, ali se res tako sramujete svojega materinega ezika, da si niste upali napraviti slovenskih napisov, ko smo za zvone darovali vendar vsi? Blagoslavljanje se vrši 22. t. m.

Iz Roža. Pesja steklina se hitro širi. Med Celovcom in Beljakom je že več slučajev, ko so bili vgriženi psi in ljudi. Pri Škripcu v Resnici sta bila popadena gospodar in gospodinja ter sta morala takoj v Pasteurjev zavod na Dunaj. Ta bolezen je zelo zavratna, ker okužen človek ali pes zboli šele polagoma, ko je mogoče okužil že več drugih. Vsak, ki bi bil slučajno vgrižen od steklega psa, naj poišče takoj zdravnika. V Kožentavri je krojač Čavko posekal neko sušico v Žingarci, jo spravil domov in v drva. Potem pride posestnik te sušice, mu odvzame polena ter ga naznani sodniji. Čavko in njegova žena sta dobila po en mesec ječe. Ali ni igrala tukaj tudi nacijo-

nalnost svojo vlogo? Kdor ima oči, vidi, kako dan na dan kradajo Nemci in njih pristaši suha in sveža drevesa v Dobravi in Žingarci brez vseh sitnosti. Šola v Brodeh napreduje prav dobro. Okvirji za okna in duri ropotajo in kličejo Košata na pomoč. No, da je le cvenka dosti, bo že šlo.

Sv. Štefan pri Žili (Bogoskrunstvo in pretep.) Čudne reči se gode pri nas. Na Veliko noč sta zagledala dva fanta v gostilniški sobi podobo s trnjem kronane glave, jo vzela dol s: „Pod mizo ž njo, saj ni Boga!" in končno: „Ven ž njo!" Kakor nekdaj, ko so ljudje vpili: „Proč ž njim, križaj ga!" Ako bi njima gostilničar v pravem času podobe ne iztrgal iz rok, bi romala na prosto. Nato so šli nekateri v drugo gostilno in se tam pretepali, da je bilo več ranjenih. Kjer ni vere, je sovraštvo in prepir! Žalostno.

Grebinj. Naša fara je precej velika. Zato pa naš g. organist M., ki ima tudi družino, še sedaj „vleče" celih 30.000 K mesečne plače, menda tudi iz gole krščanske usmiljenosti. Ravno dosti, da si more kupiti vsak dan eno žemljo. Piscu „Kor. Domovine" se smilijo pač že bolj inozemci kakor domačini. Nas Slovence imenuje iredentiste, ker nismo hoteli prispevati k zbirki za Porurje.

Štebenj pri Beljaku. (Novi zvon.) Na velikonočni ponedeljek se je vršilo v sosednjih Bačah slovesno blagoslavljanje novega zvona. Obrede je izvršil beljaški g. prošt in dekan s potrebno asistenco. Bilo je vse prav lepo, a tudi slavnostna pridiga je bila — nemška. Pridiga nemška, poslušajoče ljudstvo pa slovensko! Ta nenavadni slučaj v Bačah nam očitno kaže, da je starodavna slovenska župnija Marija na Zili prišla že popolnoma v nemško posest. Bačani, čujte, kaj vam iz vaše lepe cerkve na hribu kliče vaš patron sv. Juri: Domovino vašo gledam. Mine leto vam za letom, kos za kosom vam odpade. Čuvajte nad rodnim svetom!

List stane od 1. aprila do 30. junija za:

Avstrijo	5000 K
Jugoslavijo	25 D
Posamezna številka	700 K

DRUŠTVENI VESTNIK

Šmihel nad Pliberkom. (Igra.) Na velikonočni ponedeljek je naše društvo v tretjič uprizorilo ljudsko igro „Miklova Zala". Žalibog smo imeli to pot nesrečo. Kratko pred uprizoritvijo se je pri velikonočnem streljanju ponesrečil eden naših najboljših igralcev, ki je igral vlogo očeta Serajnika. Zato se je morala ta vloga le brati, kar je pa seveda neugodno vplivalo na druge igralce in tudi na goste. Kljub temu se pa je dvigala naša samozavest, kajti zopet smo se prepričali, da je naše slovensko koroško ljudstvo ostalo zvesto idealom, katere jim kaže „Miklova Zala". Tudi to pot je bila dvorana nabito polna. Med gosti smo opazili tudi junaške Slovence od one strani Drave, katerim je doma s silo zabranjeno vsako svobodno društveno gibanje. Smeli smo pozdraviti v naši sredini celo zastopnike iz Roža. V koroških Slovencih še plamti ljubezen do materinega jezika, do rodne zemlje in do sv. vere. Dokler pa bo nosil naš narod v svojem srcu združene te ideale, nas nihče ne bo mogel premagati.

RAZNE VESTI

Preteklega meseca se je izselilo iz Avstrije 1322 oseb; iz Koroške jih je šlo v Ameriko 78. — Fašisti so izvršili v Trstu 7. t. m. napad na slovensko tiskarno „Edinost". Škoda znaša okoli 500 lir. — Amerika zahteva od Nemčije 1 milijardo 187 milijonov dolarjev odškodnine. — Število brezposelnih se je zadnji čas skrčilo za 14.000. — Brezposelni zahtevajo zvišanje podpor na 100.800 K tedensko. — V dunajskem krematoriju je bilo v marcu sežganih 62 mrličev.

Pesnik Josip Stritar je bil na slovesen način odlikovan v Rogaški Slatini z redom sv. Save III. stopnje. Odlikovanec, ki se je šele lani preselil iz Aspanga v Jugoslavijo, se je zahvaljeval in naglašal, da ga ne osrečuje toliko odlikovanje, kakor zavest, da mu je to visoko odlikovanje podaril vladar, ki je osvobodil njegov ljubljeni narod.

GOSPODARSKI VESTNIK

Seja deželnega kulturnega sveta dne 5. aprila.

Tajnik Washietl poroča o pogajanjih v zadevi dohodninskega davka: Na željo finančne direkcije, da kulturni svet pove svoje mnenje, se je pred 8 dnevi vršil razgovor, h kateremu ste se povabili obe kmečki zvezi. Finančna direkcija je mislila čisti dohodek kmečkih posestev ceniti na 4 do 600.000 kron za hektar obdelane zemlje in k temu še 400.000 K dohodka za vsako govedo; svinje, ovce in koze se ne štejejo. Na hektar bi se dohodek tako cenil približno na 800.000 K. Pri sestanku so se stranke zedinile na to, da se opusti obračunavanje po živini in se zato naj računa po čistem donesku, kakor ga izkazuje zemljiška pola. in sicer se ta naj vzame 15 do 25.000krat. Tako bi se dohodek sicer res le zmerno cenil, a Koroška je imela lani zelo slabo letino in se z drugimi deželami ne da primerjati. Pred vojno kmetje povečini niso plačevali dohodninskega davka, zdaj pa so razmere slabše, ne boljše. Kmetje se pritožujejo, da se davek prepozno predpisuje, da nihče ne ve, kaj plačuje in koliko je še treba plačati? Naj bi finančna oblast uredila plačevanje, da bi bilo priprostejše.

Preds. Šumy: Finačna oblast nam je v tem ugodila, da se dohodek ceni le po čistem donesku zemljiške pole, a ni obljubila nič radi mere. V razgovoru se je omenil 50- do 60.000-kratni čisti donesek, in tako se ceni že v Beljaku. Če se kje proda lesa, se bo dohodninski davek posebej računal. Slaba letina se bo upoštevala, čas za dohodninske napovedi se je za 14 dni podaljšal.

Striessnig opozarja na škodo, ki so jo imeli v minulem letu kmetje na Koroškem. Kjer je bil podjed, ni bilo ne ovsa ne ečmena, ne pšenice, davka pa se je odpisalo 1 do 2000 kron! Mi ne moremo sploh nič plačevati ko nimamo krme in žito kupujemo. Naj se dohodninski davek popusti!

Traussnig se pritožuje, da se davčna oblast v Wolfsbergu na dohodninske napovedi sploh ne ozira. Nek kmet je priznal 2 milijona čistega dohodka, davkarija pa je rekla: to ni nič, ti moraš imeti 20 milijonov. Govornik je priznal 29 milijonov, davkarija mu je nastavila 60! Zakaj se potemtakem delajo napovedi, ako gospodje v davčnem referatu delajo, kar jim drago? Naj se zopet uvedejo davčne knjižnice! Zdaj nihče ne ve, kaj je plačeval in tako pridejo ljudje v kazni. V Wolfsbergu je bil nekdo dolžen 12.000 K, pa je moral kot kazen plačati 80.000!

Moser: Letina je tako slaba, da ne moremo še kaj več plačevati. Naj se pomisli, kaj stanejo posli! Kmet izkupi 5 milijonov, 10 pa jih naj plača!

Preds. Šumy: Kulturni svet bo moral zopet pričeti s poukom v kmetijskem knjigovodstvu. Le tako se bo kmet mogel braniti. Pred vojno računanje ni bilo tako nujno potrebno, kakor zdaj.

Borza. Dunaj, 16./IV. Dinar 722, dolar 70.750, nemška marka 3,18, poljska marka 1,40, češka krona 2100, ogrska krona 13,60, lira 3500, švicarski frank 12.830, francoski frank 4677, funt šterling 329.000 avstr. kron.

Curih, 16./IV. Avstr. krona 0,0077½, nemška marka 0,026, češka krona 16,40, ogrska 0,12, lira 27,37, dinar 5,60 cent.

NAŠE KNJIGE

„Naše življenje" je pravkar izšlo. Spisal Ksaver Meško. Dobiva se v Narodni knjigarni v Ljubljani za 18 Din. Naš znani pisatelj je zbral v tej zbirki nekaj lepih slik in črtic, ki posegajo v naš plebiscitni boj. „Koroške elegije" so posvečene nesrečnemu plebiscitu. „Zapiski izza velikih dni" pa slikajo pričakovanje, strah in čustva pisateljeva ob plebiscitnih dneh. Knjiga se čita kot evangelij ter jo vsem Koroščem toplo priporočamo.

Za tiskovni sklad so darovali:

Jurij Ruprecht, Popna vas, 2000; Jul. Blass, Celovec, 10.000; Alojz Mikl, Grašic, 5000; prof. J. Hutter, Št. Jakob v R. 10.000; Št. Bayer, Loga vas, 15.000; nabrano ob priliki godovanja g. Likeba v Dobu 75.000; Mat. Kuss, Žerjav, 5000; Ovčina: Marica Zolner 10.000, Novinjakova družina 5000, Ivan Haller, 3110, Andrej Hoja 1000, Helena Kofler 1000, Fran Mušet 1000, družina Pušan 1000, neimenovana 100; Stari grad: Ivan Waldhauser 1000, Marija Weber 1000, Ivan Tonder 2000, Mikulova družina 10.000, V. Poprscki 600, Matevž Kofler 3000, Ivan Janša 2800; Terezija Trisnik, Kopanje, 4000; Marica Arko, Rute, 5000, Tevži Drolle, Zg. Dobje, 3000; Fran Tührner, Šmartno pri Rožeku, 2000; Kazaze: Gregor Pogorevčnik 5000, družine: Uštar 5000, Koljir 5000, Rogač 5000, Čapernik 4000, Ant. Razdevšek 3000, neimenovana 3000; Špek Miha, Žrelec, 10.000; Zahomčan 5000; Globasnica: Jos. Pikalo 4000, Grajner Matilda 1000; Šmarjeta v Rožu: J. Ogris 1000, J. Lučovnik 5000, J. Sablačan star. 10.000, Fr. Korpič 5000, S. Poganič 5000, J. Križnik 5000, T. Križnik 5000, J. Smeričnik star. 500, A. Korenjak 1800, A. Pogorevčnik 5000, J. Mihor 3000, A. Poganič 5000, E. Poganič 3000, M. Pogorevčnik 5000, J. Poganič 3000, L. Dovjak 10.000, A. Bolte 10.000, J. Sablačan ml. 3000, J. Šajnik 5000, T. Pogorevčnik 5000, J. Smeričnik ml. 2000, J. Bolte 3000, B. Bolte 5000, O. Bolte 5000, A. Bergman 5000, Jan Varh 10.000, J. Božič 5000, L. Bolte 5000, neimenovanovan 700, R. Wernik 2000; J. Olip, Podgrad, 1000; Uzbek-Kučnik, Radiše, 1000; Ivan Wutej, Gluhi les 10 D. Darovalcem srčna hvala.

Listnica uredništva.

Gorjanc. Napravite koj po fantovsko. — **Žihpolje.** Oseben napad. Pošljite listu popravek! — **„Šentjurjevci"** za to številko prepozno došli. — **Jeti.** Sirovost je preveč osebna. —

Živinorejska zadruga za Žitaro vas in okolico
r. z. z o. z.

priredi v nedeljo dne 29. aprila t. l. ob 9. uri dopoldne v Društvenem domu v Žitari vasi
svoj

XI. redni občni zbor

s sledečim sporedom:

1. Odborovo poročilo o delovanju zadruge v letu 1922.
2. Potrditev računskega zaključka.
3. Volitev odbora za 3 leta.
4. Pobiranje planinšine.
5. Slučajnosti.

Zadruga ima letos v najem sledeče planine: Kočno, Goli vrh, Belcarco in Šenkovo. Od goveda bode za plačat 10 zlatih kron po kurzu dne 28. aprila. Ker letos udi ne bodo imeli dovolj živine, se bode vzelo nekaj tudi od nečlanov, v prvi vrsti od tistih, ki so se držali prejšnja leta reda in discipline.

K polnoštevilni udeležbi vabi na zborovanje

4 **Načelstvo.**

Vabilo na igro Veleja

ki jo priredi izobraževalno društvo „Kočna" dne 22. aprila t. l. v prostorih Adamove gostilne v Svečah ob 3 uri pop. s sodelovanjem pevskega zbora „Kočna". Šolarjem je vstop prepovedan!

K obilni udeležbi vabi 44 ODBOR

Gospodarska zadruga

v Sinči vasi 46
dobi zdravo

pšenično slamo

po zelo ugodni ceni.

Stala bo 150—160.000 K
za 100 kg. Odjemalci naj se oglasijo do **25. aprila.**

Lastnik: Pol. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem v Celovcu. — Založnik, izdajatelj in odgovorni urednik: Žinkovský Josip, typograf, Dunaj, X., Ettenreichgasse 9. — Tiska Lidova tiskarna (Ant. Machát in družba), Dunaj, V., Margaretenplatz 7.